

ZDENKA WEBER: Dubrovački glazbeni užitci

str. 19

64. DUBROVAČKE LJETNE IGRE

Dvije večeri glazbenih užitaka

Solistički recital mezzosoprani-
 stice Dubravke Mušović-Šepa-
 rović održan 29. srpnja u Atriju
 Kneževa dvora i koncert An-
 sambla Cantus pod ravnanjem
 maestra Berislava Šipuća u
 istom uglednom dubrovačkom
 prostoru 30. srpnja nedvojbe-
 no ulaze u anale festivala kao
 posebni glazbeni događaji.

Dane 29. i 30. srpnja zasigurno će u
 kronici ovogodišnjih 64. dubro-
 vačkih ljetnih igara ostati zapamće-
 ni kao koncertne večeri punih glazbenih
 užitaka. Iako je teško i zamisliti različite
 sadržaje, solistički recital mezzosoprani-
 stice Dubravke Mušović-Šeparović održan
 29. srpnja u Atriju Kneževa dvora i koncert
 Ansambla Cantus pod ravnanjem maestra
 Berislava Šipuća koji se zbio u istom
 uglednom dubrovačkom prostoru 30. sr-
 pnja, nedvojbeno ulaze u anale festivala
 kao posebni glazbeni događaji. To svakako
 treba pripisati visokom profesionalizmu hr-
 vatskih glazbenika, ali i njihovoj umjet-
 ničkoj misiji kojom hrvatsku glazbenu re-
 produktivnu uzdižu na osobito visoku razi-
 nu. Posvećujući svoje solističke recitale
 Milki Trnini, jednoj od najvećih hrvatskih
 opernih diva svih vremena čiju 150. obljet-
 nicu rođenja obilježavamo ove godine, Du-
 bravka Mušović-Šeparović svoj je nastup u
 rodnome Gradu naslovila kao *Hommage à
 Milka Trnina* i tim je činom i zorno upozori-
 la na veliki uzor kojemu se, a to valja reći
 odmah na početku, snagom svoje pjevačke
 i glumačke nadarenosti neodoljivo približa-
 va. Trnina je u najvećoj mjeri bila svjetski
 priznata interpretkinja Wagnerovih heroī-
 na, zahtjevnih opernih likova genija čija se

200. obljetnica rođenja slavi ove godine, a
 i naša se prvakinja Opere HNK u Zagrebu
 upravo s Wagnerovim ulogama već godi-
 nama potvrđuje kao krajnje uspješna wa-
 gnerijanska primadona. Tako je na početku
 njezina dubrovačkog solističkog recitala na
 rasporedu bilo *Pet pjesama* na stihove
 Mathilde Wesendonck, pet vrhunskih ema-
 nacija skladateljske mašte potaknute stihovi-
 vima žene koja je zapamćena kao Wagne-
 rova „nježna muza”. I doista, u toj glazbi
 rasplamsanoga čeznuća i zatopljenih strasti
 Dubravka Mušović-Šeparović, koja se
 na sceni pojavila tek nakon što je njezin
 pratitelj na klaviru Đorđe Stanetti odsvirao
 uvodne taktove i ona zapjevala još izvan
 koncertnog prostora, pronalazi sve potreb-
 ne elemente za bujanje raskošnoga glasa i
 isticanje svih svojih bogatih interpretativ-
 nih mogućnosti. Sigurnim mezzosopranom
 sopranskih visina, glasom krajnje dojmli-
 voga timbra kojim vlada do te mjere pouz-
 dano da i glumački u stalnome pokretu
 uspijeva ovladati prostorom Atrija kao
 opernom pozornicom na kojoj svakoj od
 pjesama udahnuje doživljaj autentičnog
 razumijevanja pjesničkoga teksta, Du-
 bravka Mušović-Šeparović oživjela je *Pet
 pjesama* Mathilde von Wesendonck na pot-
 puno jedinstveni način koji bi svakoj pje-
 vačici s manje pjevačkog i glumačkog ta-
 lenta i iskustva bilo nemoguće ostvariti. I
 kada u posljednjoj pjesmi *Snovi* gotovo za-
 vodnički usne na omanjem stoliću, a pijani-
 st ju budi kako bi upozorio da je došao kraj
 uzbudljivoj evokaciji Wagnerove glazbe,
 umjetnica se neodoljivim šarmom prima-
 done prepustila salvama oduševljenoga
 pljeska brojne publike. U nastavku je pija-
 nist Đorđe Stanetti iskonskom gestom ro-
 mantičnoga zanosa interpretirao Predigru
 glazbenoj drami *Tristan i Izolda* u obradbi
 Zoltána Kocsisa za klavir, programski od-
 lično odabranoj glazbi koja se nadovezala
 na prethodne pjesme i uvela u *Priču o maj-
 ci*, prizor Kundry iz 2. čina glazbene drame
Parsifal. O kreaciji lika Kundry koji je Du-
 bravka Mušović Šeparović s velikim
 uspjehom ostvarila u HNK u Zagrebu već
 je mnogo pisano, ali i najnoviji susret u
 Dubrovniku dokazao je da je riječ o inter-
 pretaciji koja u punoj mjeri proslavljuje
 umijeće i svu dubinu proživljavanja uloge
 kojom se pjevačica potvrđuje kao danas
 naša ponajbolja wagnerijanka. Nakon pau-

Dubravka Mušović-Šeparović

ze, sada u modernijem kostimu koji je pot-
 puno odgovarao odabranome djelu, izvela
 je Dubravka Mušović-Šeparović *Pjesmu
 šumske golubice* iz kantate *Gurske pjesme*
 Arnolda Schönberga i *Pjesme čeznuća*, op.
 21 Jakova Gotovca. I opet su potrebni naj-
 biraniji epiteti želi li se opisati ostvarene
 dojmove. Glas i klavir, usklađeni do
 savršenstva, iznosili su nadasve zahtjevnu
 glazbu glavnog predstavnika Druge bečke
 škole, pri čemu je osobito do izražaja dola-
 zio široki raspon boja glasa i njegova si-
 gurnost, da bi folklorno inspirirane Go-
 tovcove pjesme oduševile burom emocija i
 nadahnućem kojim se Dubravka Mušović
 Šeparović u svakom trenutku prepušta iz-
 vođenju odabranoga djela. Ovacije su bile
 iskrene, glasne i dugotrajne. Valja dodati
 da je prije koncerta urednica monografije
Milka Trnina, potpisnica ovoga prikaza, na
 hrvatskom i na engleskom jeziku predsta-
 vila izdanje koje je ove godine objavila
 Općina Križ, pa je koncertu bio nazočan i
 načelnik Križa Marko Magdić sa suradnici-
 ma, a publici su bili ponuđeni i Milkini me-
 denjaci. Iako je brojčano nastup Ansambla
 Cantus pratilo nešto manje publike, oni koji
 su se odlučili doći u Atrij Kneževa dvora to
 nikako nisu mogli požaliti. U prvom dijelu
 večeri na programu su bile *Aventures* i
Nouvelles aventures madžarskog sklada-
 telja Györgyja Ligetija, koji je nakon revo-
 lucije u Madžarskoj 1956. emigrirao i pro-
 slavio se u Zapadnoj Njemačkoj, a u dru-
 gom dijelu *Četvrta simfonija* u *G-duru* Gu-
 stava Mahlera u obradi Carla Simona za
 manji orkestar. Ligetijeva avangardnost
 glazbe koja se oplodnjivala od 1962. do
 1966. i danas još plijeni pozornost jed-

nakom snagom i solisti večeri, sopranistica
 Lidija Horvat, mezzosopraniistica Ivana Sr-
 bljan i bas Ivica Trubić nisu imali laki zada-
 tak da glasovima ozvuče sve moguće ar-
 tikulacije koje se od njih traže. Od vriska do
 šaptaja, od agresivnosti do nježnosti, od
 najvišeg do najnižeg mogućeg registra, in-
 terpretirali su Ligetijevu zvukovnu maštovi-
 tost koja se u glasovima kao i u korište-
 nim instrumentima iskazuje kao do perfek-
 cije dovedena „zafkancija” i snažno
 obilježena ironija kojom kao da se ismijava
 sve što podrazumijevamo pod „glazbeno
 lijepim”. Publika se očito dobro zabavljala
 u ovom prebogatom spektru glasovnih
 akcija i interakcija koje je Berislav Šipuš
 vodio iznimno sigurnom rukom, jer pljesak
 je bio vrlo buran. Pa ako Mahlerovu glazbu
 nedvojbeno više volimo u izvornom zvuku
 velikog orkestra, obradba za manji ansam-
 bl podsjeća na svu dojmljivu sadržajnost iz-
 vornika i moguće ju je pratiti i u vrlo pom-
 no pripremljenoj izvedbi kakvu je ponudio
 Ansambl Cantus i njegov utemeljitelj i vr-
 lo angažirani dirigent Berislav Šipuš. U
 slijedu kasnoromantične izražajnosti ple-
 menito je zazvučao i sopran Tamare Frane-
 tović Felbinger u završnom četvrtom stavku
 simfonije, iako bismo u glasu pouzdano još
 više uživali da je umjetnica bila srijeda a
 ne na stubama iza ansambla. U svakom
 slučaju, odabir programa i predanost koju
 su iskazali svi članovi Ansambla Cantus
 osigurali su uspjeh koncerta kojim je ovo-
 godišnji glazbeni program Dubrovačkih
 ljetnih igara, a koji potpisuje ravnatelj Mla-
 den Tarbuk, svakako bio znatno obogaćen.

lo Zdenka WEBER